

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ
TỐI THƯỢNG TỐI CAO CỠ THƯỢNG GIỚI

PHẬT
LAI
ĐÁO
THỂ
TRẦN
GIAN
CỠ

*

NGỌC
TỬ
THIÊN
VƯƠNG
NGỰ
THỂ
TRẦN

TAY
CẦM
SẮC
LỆNH
TAY
CẦM
PHÉP

*

HOÁ
ĐỘ
NHƠN
SANH
KIẾP
KHỔ
NÀN

Báo Hiếu Trọng Ân
Sám Hối Khẩu Nghiệp

KINH
BÁO HIẾU TRỌNG ÂN
SÁM HỐI KHẨU NGHIỆP

Ngọc Hoàng Thượng Đế

Tối Thượng Tối Cao

Cõi Thượng Giới

Ấn Bút

Khói hương xông thấu lời sám nguyện
Tiếng kệ giảng kinh khóc thảm sâu
Chuông ngân vắng vắng lời tha thiết
Tiếng khóc than van tuổi đại khờ
Đầu cúi lạy huyền vi tối thượng
Ân xá truyền giảng kệ màn ba
Đầu cúi lạy Như Lai Phật Tổ
Phủ tình thương hỷ xả đại từ
Trước đèn trời hoàng thiên soi xét
Tâm vô minh che lấp phủ mờ
Con được sáng nhờ oai thần lực
Ánh đạo vàng Phật Tổ Như Lai
Lạy thứ nhứt cúi xin tất cả
Khắp mười phương ba cõi thượng thừa
Đồng hỷ xả căn nhơn đại chúng
Lạy thứ nhì cầu xin thất tổ
Tha thứ người cháu nối tông chi

Đã quy tiên sao chẳng yên lòng
Nhìn con cháu biết bao tội lỗi
Lạy thứ ba con đà thú tội
Đấng sanh thành phụ mẫu song thân
Tội của con như thể sông hằng
Tội bất hiếu thật là quá nặng
Con vẫn biết trong năm trọng tội
Giới đứng đầu bất hiếu nặng thay
Chẳng hiểu sao con phải thế này
Lòng sân giận không bao giờ dứt
Mỗi khi nghe bực tức vào thân
Tâm sân đốt con không chịu nổi
Dầu đúng sai con cũng nổi lên
Tội trả treo con chẳng nhận lời
Một tiếng nói cũng không chịu nhận
Nhận một lời có chết chi đâu
Lại còn đem những tiếng nhưc đầu

Cho cha mẹ ôm sấu tủi khóc
Buông ra chi những tiếng nặng nề
Lại có lúc buông lời lỗ mãng
Mắt trừng trừng trợn dọc trợn ngang
Mắt trợn nhìn muốn xé nát tan
Mắt muốn xé ăn tươi nuốt sống
Mặt đỏ bừng mắt trợn giống ma
Tay múa máy hoặc là chỉ thẳng
Tay vồ bàn chửi mắng chẳng kiêng
Chửi làm chi động đến thiên đình
Chửi hả dạ cứu huyền ngòi khóc
Chửi sượng mồm cha mẹ buồn đau
Cái khẩu con như thể gươm đao
Khi thức tỉnh thì đà quá muộn
Cũng vì con mẹ phải ghen lòng
Giọt lệ tràn nuốt ngậm lặng thinh
Tình mẫu tử thiêng liêng cao cả

Biển mênh mông cũng chẳng có bằng

Mẹ thương con kể sao mà xiết

Con thương mẹ tiếc rẻ từng đồng

Mẹ thương con không mong đền đáp

Con vì tiền đổi đáp từng câu

Mẹ thương con cho hết cuộc đời

Con trả hiếu tính lời mỗi bữa

Mẹ thương con chẳng chi mà dẫu

Con vì tiền giấu kín bòn tro

Mẹ thương con cho con từng món

Con vì tiền kể lẽ nuôi cơm

Con đòi các tránh xa sĩ diện

Mẹ thương con nhịn ăn hà tiện

Con mê đòi tửu điểm xa hoa

Mẹ thương con mất ăn mất ngủ

Con phủ tình báo đáp bịnh đau

Mẹ thương con lúc đau lúc đói

Con hứng hờ mẹ rã toàn thân
Mẹ thương con ru con giấc ngủ
Con lớn dần trả hiếu câu mâu
Mỗi khi nghe tiếng khóc con thơ
Lòng mẹ nhói tay chân bủn rủn
Con cựa mình mẹ phải ngồi canh
Con bỏ ăn mẹ phải lảng xảng
Con đau bệnh lảng xảng chạy thuốc
Tình mẫu tử kể sao cho xiết
Nhưng tiếc rằng mẹ đã đi xa
Tiếng ru con vắng vắng nhạt nhòa
Lời dạy dỗ không còn chi nữa
Dáng mẹ hiền chẳng thấy nữa đâu
Thân xác đó sao con lại phụ
Khuất bóng rồi mới biết ăn năn
Khóc làm chi giả dối trong lòng
Khóc gào thét khác nào giả dối

Phật sờ sờ bỏ đỏi chẳng lo
Phật ra đi mới biết lần mò
Tìm chữ hiếu để mà đặng trả
Khi thức tỉnh biết mình ngu dốt
Chỉ vì sân đốt sạch phước công
Chẳng phân vân suy xét đầu đuôi
Mà chỉ biết danh cao quyền tước
Bấy lâu nay uống công dò thước
Vun đắp bồi phước báu trời ban
Công ngôn hạnh đánh tan biển sặc
Phước đức dành thiêu đốt thành tro
Uống cho con ky cữm công dò
Một giây khắc tuôn ra hết sạch
Nay con biết tội con do khẩu
Khẩu nói nhiều khẩu hại cái thân
Khẩu nói ra chỉ biết cho mình
Thân bại hoại cũng do ta chuốc

Khẩu hại thân khẩu gieo nghiệp ác

Khẩu nói nhiều tan nát gia cang

Khẩu nói chi cho thể bất an

Khẩu bất ý ly tan xào xáo

Khẩu dệt lòng người phải đảo điên

Khẩu nói chi thêm bớt lụy phiền

Khẩu chia rẽ tình thâm cốt nhục

Khẩu ác truyền người phải ngã nghiêng

Lửa sân đốt tâm ma nổi giận

Chữ tu mi cũng phải sân lòng

Đạo hạnh con cũng phải trôi sông

Hiền hơn đức cắt lìa bản chất

Tội của con mất đi hạnh đức

Xuống huỳnh tuyến xử phạt công minh

Đức phước công bồi đắp mỗi ngày

Khẩu bất ý tiêu tan đốt sạch

Đức phước công xây chùa đắp miếu

Khẩu bất thành phước đức tiêu tan

Tội ly tan thân mẫu cơ hàn

Sa địa ngục giá băng đói rét

Tội đại hình vô gián âm u

Tội song thân phải khóc sưng mù

Tội bất hiếu ngu đầu châm lửa

Tội của con nỡ chùng bỏ lãng

Cha mẹ nghèo bịnh hoạn làm ngơ

Xuống diêm vương chớ có kể ngày

Nuôi cha mẹ tính toan từng cắc

Tội của con quá đầy gúc mắc

Chứa vào lòng gánh nặng làm chi

Tội của con đã biết từ bi

Mà vẫn chấp chớ không hỷ xả

Ngã chấp lòng tâm khởi sân si

Tội của con đã biết quy y

Đánh lễ phật lòng còn chất chứa

Tội của con biết không chịu sửa
Si mê đòi ngã mạng tự cao
Tội của con chẳng lẽ chẳng chào
Lòng tự đắc bất tùng thân mẫu
Mẫu thân buồn tự trách thâm than
Sanh con thơ chỉ biết vẹn toàn
Lòng tánh ý do thân tự ý
Nhiễm tục trần khẩu ý noi theo
Tuổi sơ sinh mẹ nắn mẹ dò
Tuổi trưởng lớn trần đời sửa đổi
Nay con biết ăn năn sám hối
Khẩu nghiệp này con sửa từ đây
Con không để cho ai phiền não
Nhất là người đã tạo ra ta
Kể từ khi con rõ đạo màu
Kinh giảng phật truyền lời cặn kẽ
Con nguyện hứa cúi dâng tất cả

Lời sấm truyền tụng mãi ngày đêm
Nhất là lúc đến ngày tự tứ
Lễ vu lan báo hiếu mẹ cha
Lễ dâng hương đốt nén đèn trời
Mười phương chứng phật về hội tụ
Diễn quang thiên chiếu sáng cho con
Bất kể ai nhất ý tâm thành
Cầu sanh vãng được về cực lạc
Cầu cứu huyền được vãng lai sanh
Con cúi lạy ngọc hoàng thượng đế
Đã đại ân màn cuối trần gian
Cả non sanh luôn cả cứu huyền
Được giải thoát được mau sửa đổi
Con cúi lạy Như Lai Phật Tổ
Độ cho con được phép huyền vi
Ánh từ bi ban khắp thế trần
Cho tất cả nếu ai nhất tụng

Nếu một ai trong thân có bệnh
Được giải lần chứng bệnh trong thân
Hãy nhẫn nại chớ dưng lơ lửng
Kinh pháp này thượng đế ấn cho
Được tất cả mười phương phật tựu
Phóng điển quang rải phép vào thân
Được xoay chuyển được mau bót nghiệp
Chuyển lần hồi nếu biết quay đầu
Được các vị chiếu theo căn lộ
Nếu một ai quyết lòng đền đáp
Hiếu song thân luôn cả cứu huyền
Được siêu thoát về nơi cảnh giới
Được thanh nhàn không có nông nhều
Tụng mãi đi sẽ thấy diệu kỳ
Tan biến mất oan gia nghiệp chướng
Tan biến dần nghiệp khẩu nghiệp thân
Nếu một ai giữ đúng lời nguyện

Lời phật dạy chớ đừng bỏ lãng
Đừng xem thường giảng pháp của ta
Dầu song thân vướng bận nghiệp trần
Dầu có bệnh cũng tiêu dần hết
Âm khí nhà xào xáo không yên
Hóa giải tan biến mất lần hồi
Xoay chuyển độ gia đình hòa thuận
Đã đến lúc kỳ ba xá tội
Đức ngọc hoàng ẩn chỉ cho ra
Vì trần gian nghiệp tội quá nhiều
Nhất là tội xử liền bất hiếu
Dầu cho con là gì chi nữa
Tội thế này không thể buông tha
Ở thế gian khắp chốn ta bà
Tội bất hiếu thật là vô số
Nếu nói đến luật thiên phán chỉ
Thì dương trần chẳng có một ai

Vì dương gian đã nhiễm tục trần
Theo nếp sống văn minh đòi trụ
Quý vô thường dặt lối ngao du
Ham xa hoa tập tành đua đòi
Sanh bản tánh ngang tàn bạo ngược
Sanh bạo tàn độc ác vô tri
Mất hẳn đi lý trí con người
Quý nhập khẩu bất tuân phụ mẫu
Cửu thất huyền cũng động lung lay
Ngồi rót lệ quỳ hương sám hối
Nhìn con cháu thật là u tối
Chẳng hiểu chi quả báo thế nào
Cứ mặc sức tung tăng giễu cợt
Việc tu hành lợt lạt chẳng tin
Cháu con ơi xin chớ đánh liều
Uổng một kiếp làm người khó đặng
Mất hết rồi khó đặng siêu sanh

Cháu con ơi hãy rán làm lành
Đòi giả tạo kiếp người khó lắm
Vui thú vì cảnh thế dối gian
Ở trần gian lắm cảnh phủ phàng
Sao cứ mãi đua nhau mà chết
Cảnh thiên tước muôn ngàn cảnh đẹp
Dành cho người biết niệm Di Đà
Thế mà con thì lại tránh xa
Tìm u tối hôi tanh địa ngục
Giám khảo hành có vện không con
Hình phạt sai tội sẽ thế nào
Luật nhân quả đem ra phân xử
Trả liền ngay một kiếp ăn mày
Hoặc xấu xí thân người bệnh tật
Hoặc phải khùng nữa điếc nữa câm
Ôi vô số biết bao là kiếp
Mà chúng sanh chẳng biết chi đâu

Đừng có tưởng chết là sẽ hết
Xác chôn vùi hồn phải lang thang
Bởi tại con chẳng chịu tu hành
Hồn oan dạy không nơi nương tựa
Bước vào chùa cũng chẳng ai cho
Bước vào gia cũng chẳng được hòa
Đành phải chịu ngồi ôm đọi mãi
Cứ lang thang mãi đến tận cùng
Lúc còn sống không quy y Phật
Khi chết rồi hồn phải đi đâu
Đợi ngày đêm con cháu quay đầu
Thì mới thoát âm u cảnh địa
Ta ấn bút kinh truyền giảng kệ
Khẩu nghiệp thân sám hối trọng ân
Được mau thoát được mau giải nghiệp
Vì đời nay mặt kiếp cận kề
Cho tất cả song thân kiến họ

Giác ngộ liền tánh bất tùng ân
Kính của ta sẽ mãi lưu truyền
Ta ấn chỉ mười phương chư phật
Phóng điển quang khắp cả mười phương
Bất kể ai đọc đến kinh này
Thì sẽ hưởng nhiều điều phước báo
Ba lạy này con xin đánh lễ
Đức ngọc hoàng tối thượng tối cao
Đã cho con kính pháp thượng thừa
Lời quý báu ngời cao chín bệ
Ai sánh bằng kính của thượng thiên
Tình thiêng liêng ban khắp hơn loài
Dẫu châu ngọc cũng không đổi được
Con nguyện hứa từ đây tất cả
Dem lời kính nhập mãi trong tâm
Tâm con nay sáng nhờ ơn phật
Đuốc huệ khai tâm chiếu phản hồi

Hương sen lá úa nay được mỡ
Thần thông đổi dạng tánh Như Lai
Bụi trần rửa sạch tâm bác ái
Kiến tánh từ bi bát bồ đề
Kinh truyền tối thượng con tạm dứt
Đảnh lễ hoàng thiên cửu bái cầu
Hoa sen chín cồi mùi phương phật
Kiến tánh Như Lai Phật Tổ tòa . . .

(3 lạy)

Ngọc Hoàng Thượng Đế
Tối Thượng Tối Cao, Cối Thượng Giới
Ấn Bút

